

**Postanowienie Trybunału z dnia 21 czerwca 2007 r. —
Republika Finlandii przeciwko Komisji Wspólnot
Europejskich**

(Sprawa C-163/06 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Skarga o stwierdzenie nieważności — Niedopuszczalność — Akt niewywołujący wiążących skutków prawnych — Środki własne Wspólnot Europejskich — Postępowanie w sprawie naruszenia — Artykuł 11 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1150/2000 — Odsetki za zwłokę — Negocjowanie porozumienia dotyczącego warunkowej zapłaty — Pisma zawierające odmowę)

(2007/C 235/12)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Republika Finlandii (przedstawiciel: E. Bygglin, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Wilms i P. Aalto, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie wniesione od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 9 stycznia 2006 r. w sprawie T-177/05 Finlandia przeciwko Komisji, na mocy którego Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji zawartej w dwóch pismach Komisji, w której odmówiła ona rozpoczęcia negocjacji dotyczących warunkowej zapłaty należności celnych wymaganych tytułem środków własnych Wspólnoty (należności celne dotyczące przywozu sprzętu wojskowego)

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Republika Finlandii zostaje obciążona kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 154 z 1.7.2006.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf (Niemcy) w
dniu 27 czerwca 2007 r. — Hans & Christophorus
Oymanns GbR, Orthopädie Schuhtechnik przeciwko AOK
Rheinland/Hamburg**

(Sprawa C-300/07)

(2007/C 235/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Düsseldorf (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Hans & Christophorus Oymanns GbR, Orthopädie Schuhtechnik

Strona pozwana: AOK Rheinland/Hamburg

Pytania prejudycjalne

- 1 a) Czy znamiona stanu faktycznego „finansowania przez państwo” zgodnie z art. 1 ust. 9 akapit 2 lit. c) możliwości pierwsza dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi ⁽¹⁾ należy rozumieć w ten sposób, że państwo wprowadza obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne i obowiązek członkostwa i opłacania w danej kasie chorych składek w wysokości uzależnionej od dochodów, przy czym kasa chorych określa wysokość składki, a kasy chorych są powiązane ze sobą systemem solidarnego finansowania przedstawionym dokładniej w uzasadnieniu i zabezpieczającym wykonanie zobowiązań przez każdą z kas chorych?
- b) Czy znamiona stanu faktycznego w art. 1 ust. 9 akapit 2 lit. c) możliwość druga, polegające na tym, że zarząd danego podmiotu „podlega nadzorowi ze strony tych podmiotów” należy rozumieć w ten sposób, że w wystarczającym zakresie spełnia je państwowy nadzór prawny, dotyczący zarówno bieżącej, jak i przyszłej działalności, — ewentualnie wraz z innymi możliwościami interwencji państwa przedstawionymi z uzasadnieniem?
- 2 Czy w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie prejudycjalne a) lub b), art. 1 ust. 2 lit. c) i lit. d) dyrektywy należy rozumieć w ten sposób, że udostępnienie produktów wytworzonych i dopasowanych do indywidualnych potrzeb danego klienta oraz indywidualne porady dla klienta dotyczące wykorzystania tych produktów należy uznać za „zamówienia na dostawy” czy też za „zamówienia na usługi”? Czy należy przy tym kierować się tylko wartością tych usług?

3 Czy w przypadku gdy udostępnienie produktów, o którym mowa w pytaniu drugim, należałoby lub można uznać za „usługę”, art. 1 ust. 4 dyrektywy — w odróżnieniu od umowy ramowej w rozumieniu art. 1 ust. 5 dyrektywy — należy rozumieć w ten sposób, że za „koncesję na usługi” należy uznać także udzielenie zamówienia w formie, w której

- decyzję o tym, czy i w jakich przypadkach następuje każdorazowo udzielenie zamówienia wykonawcy, podejmują osoby trzecie a nie zamawiający,
- płatności na rzecz wykonawcy dokonuje zamawiający, ponieważ tylko ten ostatni jest z mocy ustawy jedynym dłużnikiem z tytułu wynagrodzenia, pozostając wobec osób trzecich zobowiązanym do wykonania usługi, i
- wykonawca nie musi wykonywać ani prowadzić żadnego rodzaju usług przed wystąpieniem o to przez osobę trzecią?

(¹) Dz.U. L 134 str. 114.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy) w dniu 12 lipca 2007 r. — Termoraggi SpA przeciwko Comune di Monza i in.

(Sprawa C-323/07)

(2007/C 235/14)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Termoraggi SpA

Strona pozwana: Comune di Monza i in.

Pytania prejudycjalne

„Czy art. 6 dyrektywy 92/50/EWG (¹) z dnia 18 czerwca 1992 r. można uznać za mający zastosowanie do zagadnienia będącego przedmiotem niniejszego postępowania i jak należy interpretować ten artykuł w celu ustalenia czy zaskarżone postanowienia są zgodne z przepisami wspólnotowymi, w warunkach wskazanych w uzasadnieniu?”

(¹) Dz.U. L 209, str. 1-24.

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii

(Sprawa C-335/07)

(2007/C 235/15)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: I. Koskinen, M. Patakia i S. Pardo Quintillán)

Strona pozwana: Republika Finlandii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie wymagając by wszystkie ścieki odprowadzane do systemów zbierania i pochodzące z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 10 000 były poddawane bardziej rygorystycznemu oczyszczaniu, Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 5 ust. 2, 3 i 5 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (¹);
- obciążenie Republiki Finlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wszystkie środowiska wodne w Finlandii należy uznać za „obszary wrażliwe” w rozumieniu dyrektywy 91/271/EWG. W związku z tym obowiązek zapewnienia by wszystkie ścieki odprowadzane do systemów zbierania i pochodzące z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 10 000 były poddawane bardziej rygorystycznemu oczyszczaniu, stosuje się do całego terytorium Finlandii. Azot jest istotnym czynnikiem eutrofizacji w pewnych częściach „Selkämeri” oraz czynnikiem dominującym w obszarze „Saaristomeri” a także w zatoce fińskiej. W trakcie wiosny środkowa część morza bałtyckiego ma zmniejszoną zdolność przetwarzania azotu. Eutrofizacja tych stref jest niezaprzeczalna. Zmniejszenie zawartości azotu i fosforu przyczyniłoby się do powstrzymania zakwitów fitoplanktonu wiosną i latem. Republika Finlandii naruszyła art. 5 ust. 2, 3 i 5 dyrektywy Rady 91/271/EWG, gdyż nie zapewniła usunięcia azotu ze wszystkich ścieków komunalnych, które są odprowadzane do systemów zbierania i pochodzą z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 10 000.

(¹) Dz.U. L 135 z dnia 30 maja 1991 r., str. 40.